

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 120.

Vydána dne 31. prosince 1923.

Obsah: 247. Nařízení, jímž se upravují zvláštní přídavky pro poddůstojníky a vojíny, kteří podle § 19 branného zákona konají dobrovolně další činnou službu.

247.

Vládní nařízení ze dne 20. prosince 1923,

jímž se upravují zvláštní přídavky pro poddůstojníky a vojíny, kteří podle § 19 branného zákona konají dobrovolně další činnou službu.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 13 zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., o úpravě služebních požitků československého vojska, a podle § 19 branného zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Poddůstojníci a vojíni, kterým bylo povoleno podle § 19 branného zákona setrvati v další činné službě (déle sloužící), dostanou mimo požitky, které jim přísluší podle jejich vojenské hodnosti, a mimo zvláštní měsíční přídavek (prémii), stanovený §em 1 zákona ze dne 10. července 1922, č. 224 Sb. z. a n., ještě pololetní přídavek (prémii), a to:

1. v prvním roce po	600 Kč
2. v druhém roce po	720 Kč
3. v třetím roce po	840 Kč
4. v čtvrtém a pátém roce po	1.000 Kč.

(2) Pololetní přídavek (prémie) jest splatný prvního dne kalendářního měsíce po uplynutí půlletí dobrovolné další činné služby.

(3) Byl-li déle sloužící propuštěn z činné služby před uplynutím půlletí, dostane alikvotní díl půlletního přídavku (prémie).

(4) Pololetní přídavky (prémie), uvedené v tomto paragrafu, může ministerstvo národní obrany v dohodě s ministerstvem financí ve vhodnou dobu snížit podle drahotných poměrů.

(5) Zemře-li déle sloužící, přísluší pololetní přídavek (jeho alikvotní díl) dědicům.

§ 2.

(1) Déle sloužící dostanou při odchodu z dobrovolné další činné služby výpomoc, rovnající se polovici úhrnné částky půlletních přídaveků (prémii), které dosavad dostali.

(2) Byl-li déle sloužící převzat do přípravné služby proto, aby byl převzat do definitivní vojenské nebo civilní státní služby nebo do jiné veřejné neb jí na roveň postavené služby, nebo byl-li přímo ustanoven gážístou (zaměstnancem) z povolání v některé z uvedených služeb, anebo byl-li vyloučen z trestu nebo pro nedostatečnou kvalifikaci z dobrovolné další činné služby, nemá nároku na výpomoc.

(3) Byl-li déle sloužící z dobrovolné další činné služby propuštěn k vlastní žádosti před proběhnutím lhůty, na niž se k dobrovolné další činné službě zavázal, může mu ministerstvo národní obrany dáti výpomoc podle prvního odstavce buď zcela, nebo z části jen v případech, hodných mimořádného zřetele, a to v dohodě s ministerstvem financí.

(4) Zemře-li déle sloužící, jsou dědici vyloučeni z nároku na výpomoc.

§ 3.

Děle sloužícím, kteří v den účinnosti tohoto nařízení konají další činnou službu podle § 19 branného zákona, započítá se při stanovení výše pololetních přídavků (prémii) i doba, kterou ztrávili v této službě.

§ 4.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1923.

(2) Provede je ministr národní obrany v dohodě s ministrem financí.

Švehla v. r.

Malypetr v. r.	Udržal v. r.
Bečka v. r.	Habrman v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Šrámek v. r.
Novák v. r.	Tučný v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Franke v. r.
Srba v. r.	Dr. Kállay v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Markovič v. r.